

Pastirsko pismo za postni čas 2015

Iskati nove poti ljubezni - blagoslavljeni in odpuščati

Dragi verniki!

Postni čas se začne z veselim sporočilom: Jezus oznanja evangelij, *čas se je dopolnil in Božje kraljestvo se je približalo (Mr 1,15)*. Evangelij je beseda, ki ni zgolj sporočilo, temveč nova resničnost, ozdravljajoča beseda. Dogaja se nekaj novega. Jezus nam pravi: Bog je. Bog deluje sedaj. On je gospodar zgodovine. Njegova oblast se uveljavlja. On, Gospod, živi Bog, se kaže sedaj.

Jezus pravi: *Čas se je dopolnil in Božje kraljestvo se je približalo*. Jezus nekaj obljublja. Potem sledi poziv: *Spreobrnite se in verujte evangeliju (Mr 1,15)*. Najprej je rečeno: Bog je tukaj! Potem slišimo: Obrni se k njemu. S spreobrnjenjem seveda ni mišljeno, da gremo po poteh, po katerih smo doslej hodili, kratko in malo nazaj. Da se vrnemo tja, od koder smo prišli. Spreobrniti se pomeni začeti nekaj novega, poskusiti nov zasuk, in hkrati zaupati v Božjo ljubezen, ki nas je spremljala doslej in ki je morda še nismo zaznali. Saj nas je Bog doslej vedno spremljal, tudi tedaj, ko tega nismo mogli čutiti. Njemu nikoli nismo bili in nismo nepomembni. Spreobrniti se pomeni končati čas pozabljanja Boga, pomeni dovoliti Bogu, da deluje v meni. Spreobrniti se na primer pomeni, da se ne pustimo omamljati od „*kulture blaginje*“, zaradi katere mnogi izgubijo mir, če trg ponuja nekaj, česar še niso kupili (prim. Papež Frančišek: Veselje evangelija 54).

Spreobrniti se pomeni: da se kot kristjani postavimo po robu „*globalizaciji brezbržnosti*“. Ta se kaže, kjer druge pozabljamo, ne zaznavamo trpljenja in se ne zanimamo za krivice. Zato uporabimo postni čas kot „*čas oblikovanja srca*“, kakor poudarja papež Frančišek v svoji poslanici za postni čas 2015, v kateri prosi, naj imamo usmiljeno srce. Papež piše: „*Imeti usmiljeno srce ne pomeni šibkega srca. Kdor želi biti usmiljen, mora imeti srce hrabro, močno, zaprto za Skušnjavca in odprto za Boga. Srce, ki prepušča Svetega Duha, spremlja na pot ljubezni tudi brate in sestre.*“

Poti ljubezni najdemo, če blagoslovljamo in odpuščamo. To sta zame dva temeljna vidika krščanskega življenja v današnjem svetu. Če koga blagoslovim, mi ni nepomemben. Potem mu rečem, da mi je važen. Potem bi mu rad rekel nekaj dobrega. Latinska beseda za to je „*benedicere*“, torej reči odobravajočo besedo, blagohotno besedo. To je več kot informacija. S tem vzpostavim posredovanje odrešenjske moči. Blagoslavljanje podarja novo življenjsko kvaliteto. Blagoslavljanje je izkušnja, da je Bog z nami.

Stari starši so pri sv. maši vzeli s seboj vnuka, ki še ni bil pri prvem svetem obhajilu, zato je dobil na čelo križ, torej blagoslov. Ko so potem prišli domov, je otrok vprašal starše: Ali kaj vidite na mojem čelu? Starši so rekli: Kaj naj bi videli? Nato je rekel otrok: „Dobil sem blagoslov.“ Se nam vidi blagoslov, vprašam sedaj vse, ki so bili tudi pri pepeljenju. Se nam bo v postnem času videlo, da nam je bilo rečeno „Spreobrnite se in verujte evangeliju“? Po čem bodo ljudje spoznali, da se je za nas kristjane začel postni čas?

Spreobrnjenje se pokaže predvsem tedaj, če postavimo znamenje krščanskega ravnanja s krivdo. Odpustimo samemu sebi, če ne moremo zadostiti svojim velikim zahtevam. Prosimo, da nam Bog podari odpuščanje za vse, kar je nečistega, neresničnega, slabega v nas in na nas. Trudimo se po skesanem preobratu k Bogu in našim soljudem za nov začetek.

Morda čakamo sami, ali mnogi ljudje v naši okolici še na besedo odpuščanja. Po eni strani smo od odpuščanja odvisni, po drugi strani pa moramo tudi odpuščati. „*Odpuščanje je dinamika komunikacije - komunikacija, ki se obrabi, razbije in ki jo lahko spet vzpostavimo in pustimo rasti, tako da prosimo za odpuščanje in odpustimo,*“ piše papež Frančišek. On vidi družino, v kateri imamo - „*z lastnimi mejami in napakami - drug drugega radi*“, kot „*šolo odpuščanja*“ (prim.

poslanico svetega očeta papeža Frančiška za 49. svetovni dan sredstev družbenega obveščanja).

Seveda so tudi življenjske situacije, v katerih ljudje zelo trpijo zaradi tega, da jim drugi ne odpustijo. Njim bi rad rekel: Zaželite temu, ki vam to nalaga, blagoslov in prosimo skupaj za milost odpuščanja in notranjega miru. Naj bo prihajajoči postni čas dobra možnost, da to znova začnemo.

Ravno ko se bližamo veliki noči, vidimo, kako daleč gre Bog v svoji ljubezni do ljudi in se pravzaprav ne naveliča odpuščati. Želim si, da nas ljudje kot kristjane in kristjanke v postnem času sedaj spoznajo po tem, da blagoslovljamo in odpuščamo, „*blagoslovljati namesto preklinjati, obiskovati namesto zavračati, sprejemati namesto bojevati se proti*“, da bi „*premagali spiralo zla, da bi pričevali, da je dobro vedno mogoče*“ (prim. poslanico svetega očeta papeža Frančiška za 49. svetovni dan sredstev družbenega obveščanja).

Na nas kristjanah naj bi ljudje spoznali, da evangelij kot naš življenjski program dopušča, da je Bog blizu. Če se v tem postnem času odpravimo v šolo življenja, blagoslovljamo in odpuščamo, potem bomo znamenje križa pri obnovi krstnih obljub na velikonočno vigilio naredili v dobri povezanosti z Vstalim. Na poti tja lahko svojo poklicanost k svetosti, ki nam je vsem naročena s krstom, živimo verodostojno in radostno.

Blagoslovljene dni velikonočnega spokornega časa!

Vaš

dr. Alois Schwarz
krški škof

Na pepelnično sredo, 18. februarja 2015